

Евангелия на Велики петък

На първия час. Матей 27:1-56

1. В онова време когато се съмна, всички първосвещеници и старей народни направиха съвещание против Исуса, за да Го убият;
2. и като Го вързаха, отведоха Го и предадоха на управителя Понтия Пилата.
3. Тогава Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и старейте,
4. като каза: съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли.
5. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси.
6. Първосвещениците прибрах сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв.
7. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странници;
8. затова и доднес тая нива се нарича кръвна нива;
9. тогава се сбъдна реченото чрез пророк Иеремия, който казва: "и взеха трийсетте сребърника - цената на Оценения, Когото оцениха синовете Израилеви,
10. и дадоха ги за грънчаревата нива, както ми заповяда Господ."
11. А Исус се изправи пред управителя; и управителят Го попита и рече: Ти ли си Иудейският Цар? А Исус му отговори: ти казваш.
12. И когато Го обвиняваха първосвещениците и старейте. Той нищо не отговаряше.
13. Тогава Му казва Пилат: не чуваш ли, за колко работи свидетелствуват против Тебе?
14. И не му отговори нито на една дума, тъй че управителят се чудеше твърде много.
15. А на празника управителят имаше обичай да пуска на народа един затворник, когото биха поискали;
16. тогава у тях имаше един прочут затворник, на име Варава.
17. И тъй, когато бяха събрани, Пилат им рече: кого искате да ви пусна: Варава ли, или Исуса, наричан Христос?
18. защото знаеше, че Го бяха предали от завист.
19. Между това, когато той седеше на съдийския престол, жена му прати да му кажат: не прави нищо на Тоя Праведник, защото днес насъне много пострадах за Него.
20. Но първосвещениците и старейте надумаха народа, да изпроси Варава, а Исуса да погуби.
21. Тогава управителят ги попита: кого от двамата искате да ви пусна? Те отговориха: Варава.
22. Пилат им каза: а какво да сторя с Исуса, наричан Христос? Казват му всички: да бъде разпнат!
23. Управителят рече: та какво зло е сторил? Но те още по-силно закрепяха и казаха: да бъде разпнат!
24. Пилат, като видя, че нищо не помага, а се усилва смутнята, взе вода, та уми ръце пред народа и рече: невинен съм за кръвта на Тоя Праведник; вие му мислете.
25. И целият народ отговори и рече: кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни.
26. Тогава им пусна Варава, а Исуса бичува и Го предаде на разпятие.

27. След това войниците управители взеха Исуса в преторията, събраха срещу Него цялата чета войници

28. и, като Го съблякоха, облякоха Му багреница;

29. и оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата и Му дадоха в дясната ръка тръст; и като заставаха пред Него на колене, присмиваха Му се и думаха: радвай се, Царю Иудейски!

30. И след като Го заплюха, взеха тръстта и Го биеха по главата.

31. И след като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи и Го поведоха на разпятие.

32. А като излизаха, срещнаха един киринеец, на име Симон; него накараха да носи кръста Му.

33. И като стигнаха на мястото, наричано Голгота, което значи: лобно място,

34. дадоха Му да пие оцет, смесен със жлъчка; но Той вкуси и не иска да пие.

35. А след като Го разпнаха, разделиха Дрехите Му, хвърляйки жребие; за да се изпълни реченото от пророка: "разделиха Дрехите Ми помежду си и за облеклото Ми хвърлиха жребие";

36. и седяха, та Го пазеха там;

37. и туриха над главата Му надпис, който показваше вината Му: Този е Исус, Царят Иудейски.

38. Тогава бидоха разпнати с Него двама разбойници: единият отдясно, а Другият отляво.

39. А минувачите Го хулеха, като клатеха глава

40. и думаха: Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш, спаси Себе Си! Ако си Син Божий, слез от кръста!

41. Също и първосвещениците заедно с книжниците и старейте и фарисеите се присмиваха и думаха:

42. други спаси, а Себе Си не може да спаси. Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста, и ще повярваме в Него;

43. надяваше се на Бога, нека сега Го избави, ако Му е угоден; понеже бе казал: Син Божий съм.

44. Също Го хулеха и разбойниците, разпнати с него.

45. А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час;

46. а около деветия час Исус извика с висок глас: Или! Или! лама савахтани? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?

47. Някои от стоещите там, като чуха, казаха: Той вика Илия.

48. И веднага един от тях се затече, взе гъба, натопи я в оцет и, като я надяна на тръст, даваше Му да пие;

49. другите пък думаха: чакай, да видим, дали ще дойде Илия да Го избави.

50. А Исус, като извика пак с висок глас, изпусна дух.

51. И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре надолу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха;

52. и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха;

53. и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина.

54. А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Исуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя Човек!
55. Там бяха също и гледаха отдалеч много жени, които бяха последвали Исуса от Галилея и Му служеха;
56. между тях бяха Мария Магдалина и Мария, майка на Накова и Носия, и майката на Зеведеевите синове.

На третия час. Марко 15:16-41

16. В онова време войниците отведоха Исуса вътре в двора, сиреч, в преторията, и събраха цялата чета войници,
17. и Му облякоха багреница и, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го;
18. и почнаха да Го поздравяват: радвай се, Царю Иудейски!
19. Па Го биеха по главата с тръст и Го заплюваха и, коленичейки, кланяха Му се.'
20. След като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи, и Го поведоха да Го разпнат.
21. И накараха някого си Симона Киринеец, баща на Александра и Руфа, както минаваше на връщане от полето, да носи кръста Му.
22. Заведоха Го на мястото Голгота, което значи: лобно място.
23. И даваха Му да пие вино със смирна, ала Той не прие.
24. Ония, които Го разпнаха, разделиха дрехите Му, хвърляйки жребие, кой какво да вземе.
25. Беше третият час, и Го разпнаха.
26. Имаше надпис за вината Му: Цар Иудейски.
27. С Него разпнаха двама разбойници, единия отдясно Нему, а другия отляво.
28. И се сбъдна Писанието, което казва: "и към беззаконници бе причислен".
29. Минувачите Го хулеха, като клатеха глава и думаха: уа! Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш,
30. спаси Себе Си и слез от кръста!
31. Също и първосвещениците с книжниците се присмиваха и думаха помежду си: други спасяваше, а Себе Си не може да спаси.
32. Христос, Царят Израилев, нека слезе сега от кръста, та да видим и повярваме. Хулеха Го и разпнатите с Него.
33. А на шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час.
34. А на деветия час Исус извика с висок глас: Елои, Елои, лама савахтани? което значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?
35. Някои от стоещите там, като чуха, казваха: ето, вика Илия.
36. А един се затече, натопи гъба в оцет и, като я надяна на тръст, даваше Му да пие, думайки: почакайте да видим, дали ще дойде Илия да Го снемем.
37. А Исус, като издаде висок глас, издъхна.
38. И храмовата завеса се раздра на две отгоре надолу.
39. А стотникът, който стоеше срещу Него, като видя, че Той, след като извика тъй,

издъхна, каза: наистина Тоя Човек е бил Син Божий.

40. Имаше там и жени, които гледаха отдалеч; между тях беше и Мария Магдалина, и Мария, майка на малкия Иаков и на Иосия, и Саломия,

41. които и тогава, когато беше Той в Галилея, вървяха подире Му и Му служеха, и много други, дошли заедно с Него в Йерусалим.

На шестия час. Лука. 23:32-49

32. В онова време заедно с Иисуса водеха и двама злодейци, за да бъдат погубени с Него.

33. И когато отидоха на мястото, наречено Лобно, там разпнаха Него и злодейците, единия отдясно, а другия отляво.

34. А Иисус говореше: Отче! прости им, понеже не знаят, що правят. И като деляха дрехите Му, хвърлиха жребие.

35. А народът стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно с народа и началниците, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христос, избраникът Божий.

36. Също и войниците се подиграваха с Него, като се приближаваха и Му поднасяха оцет,

37. и казваха: ако си Ти Иудейският Цар, спаси се Сам.

38. И над Него имаше надпис, написан на гръцки, латински и еврейски: Този е Царят Иудейски.

39. Един от увисналите на кръста злодейци Го хулеше и казваше: ако си Ти Христос, спаси Себе Си и нас.

40. А другият, като заговори, мърмеше тогава и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото?

41. А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил.

42. И казваше на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си!

43. И отговори му Иисус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая.

44. Беше вече около шестия час, и настана мрак по цялата земя до деветия час;

45. и потъмня слънцето, и храмовата завеса се раздра през средата.

46. Иисус, като извика с висок глас, рече: Отче! в Твоите ръце предавам духа Си. И това като каза, издъхна.

47. А стотникът, като видя станалото, прослави Бога и рече: наистина. Тоя Човек е бил праведник.

48. И целият народ, който се бе събрал на това зрелище, като видя станалото, връщаше се, удряйки се в гърди.

49. А стояха надалеч и гледаха това всичките Му познайници и жените, които вървяха подире Му от Галилея.

На деветия час. Иоан 18:28-19:37

28. В онова време поведоха Иисуса от Каиафа в преторията. Беше заран; и те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата.
29. Тогава излезе Пилат при тях и рече: в какво обвинявате Тоя Човек?
30. Отговориха му и рекоха: ако Той не беше злодеец, не щяхме да ти Го предадем.
31. Пилат им рече: вземете Го вие и Го съдете по вашия закон. Иудеите му рекоха: нам не е позволено да убием никого;
32. за да се сбъдне думата Иисусова, която беше казал, когато даваше да се разбере, от каква смърт щеше да умре.
33. Тогава Пилат пак влезе в преторията и повика Иисуса и Му рече: Ти ли си Иудейският Цар?
34. Иисус му отговори: от себе си ли говориш това, или други ти казаха за Мене?
35. Пилат отговори: та аз иудеин ли съм? Твоят народ и първосвещениците Те предадоха на мене; какво си сторил?
36. Иисус отговори: Моето царство не е от тоя свят: ако беше царството Ми от тоя свят, Моите слуги щяха да се борят, за да не бъда предаден на иудеите; но сега царството Ми не е оттук.
37. А Пилат Му рече: и тъй, цар ли си Ти? Иисус отговори: ти казваш, че съм цар. Аз затова се родих, и затова дойдох на света, за да свидетелствувам за истината; всякой, който е от истината, слуша гласа Ми.
38. Пилат Му рече: що е истина? И като каза това, пак излезе при иудеите и им рече: аз не намирам никаква вина у Него.
39. Но у вас има обичай, да ви пускам едното за Пасха; желаете ли да ви пусна Царя Иудейски?
40. Тогава пак закрешяха всички, казвайки: не Него, а Варава. Варава пък беше разбойник.

Глава 19

1. Тогава Пилат хвана Иисуса и Го бичува.
2. И войниците, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата, и Му облякоха багреница,
3. и думаха: радвай се, Царю Иудейски! и Му удряха плесници.
4. Пилат пак излезе вън и им рече: ето, извеждам ви Го, за да разберете, че не намирам у Него никаква вина.
5. Тогава Иисус излезе вън с трънения венец и в багреница. И рече им Пилат: ето Човекът!
6. А когато първосвещениците и слугите Го видяха, завикаха и казваха: разпни, разпни Го! Пилат им казва: вие Го вземете и разпнете, защото аз не намирам у Него вина.
7. Иудеите му отговориха: ние имаме закон, и по нашия закон Той трябва да умре, защото Себе Си направи Син Божий.
8. Когато Пилат чу тая дума, повече се уплаши.
9. И пак влезе в преторията и рече на Иисуса: отде си Ти? Но Иисус му не даде отговор.
10. Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна?
11. Иисус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе.
12. От това време Пилат търсеше случай да Го пусне. Иудеите обаче викаха и казваха: ако пуснеш Тогова, не си приятел на кесаря. Всякой, който прави себе си цар, е противник на кесаря.
13. Пилат, като чу тая дума, изведе вън Иисуса и седна на съдището, на мястото, наречено Литостротон, а по еврейски Гавата.

14. Тогава беше петък пред Пасха, около шестия час. И рече Пилат на иудеите: ето вашия Цар!
15. Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: ние нямаме друг цар, освен кесаря.
16. И тогава им Го предаде, за да бъде разпнат. И взеха Иисуса и Го поведоха.
17. И носейки кръста Си, Той излезе на мястото, наречено Лобно, по еврейски Голгота;
18. там Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а посред - Иисуса.
19. А Пилат написа и надпис, и го постави на кръста. Написано беше: Иисус Назорей. Цар Иудейски.
20. Тоя надпис четоха мнозина от иудеите, понеже беше близо до града мястото, дето Иисус бе разпнат, и написаното бе по еврейски, гръцки и латински.
21. А първосвещениците иудейски казваха на Пилата: недей писа: Цар Иудейски, но че Той каза: Цар Иудейски съм.
22. Пилат отговори; каквото писах, писах.
23. Войниците пък, като разпнаха Иисуса, взеха дрехите Му (и ги разделиха на четири дяла, по един дял на всеки войник,) и хитона. Хитонът не беше шит, а изтъкан цял отгоре додолу.
24. Тогава рекоха си един другиму: да го не раздираме, а да хвърлим за него жребие, чий да бъде; за да се сбъдне реченото в Писанието: "разделиха дрехите Ми помежду си и за одеждата Ми хвърлиха жребие. Тъй направиха войниците.
25. При кръста Иисусов стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария Клеопова, и Мария Магдалина.
26. А Иисус, като видя майка Си и стоещия там ученик, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето син ти!
27. После казва на ученика: ето майка ти! И от оня час ученикът я прибра при себе си.
28. След това Иисус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието, казва: жеден съм.
29. Там имаше създ, пълен с оцет. Войниците напоиха гъба с оцет, надянаха я на исопова тръст и поднесоха на устата Му.
30. А когато Иисус вкуси от оцета, рече: свърши се! И като наведе глава, предаде дух.
31. И понеже тогава беше петък, иудеите, за да не останат телата върху кръста в събота (защото оная събота беше велик ден), помолиха Пилата, да им пребият пишелите и да ги снемат.
32. Тогава дойдоха войниците и пребиха пишелите на първия, както и на другия, разпнат с Него.
33. А когато дойдоха при Иисуса и Го видяха вече умрял, не Му пребиха пишелите;
34. но един от войниците прободя с копие ребрата Му, и веднага изтече кръв и вода.
35. И който видя, засвидетелствува, и свидетелството му е истинско; и той знае, че говори истина, за да повярвате вие.
36. Защото това стана, за да се сбъдне Писанието: "кост Негова няма да се строши".
37. И пак друго Писание казва: "ще погледнат на Тогова, Когото прободоха".